

Mestitz Mihály

Ez az apai nagyapám, Mestitz Mihály, akinek állítólag 1850-ben volt már bútörüzlete itt, Marosvásárhelyen.

Az apai nagyapáról, Mestitz Mihályról nem tudok semmi mást, csak hogy szép öregember volt. Csehországból származott, egy Raudnitz nevű helységből [Ma ezt Roudnice nad Labemnek hívják. -- A szerk.], 1830-ban született. Nem tudom, minek következtében jött el, de azt hiszem, nagyon fiatalon eljött onnan. Akkor itt osztrák--magyar világ volt. Nem tudok semmit róla, hogy milyen

iskolákat végzett, vagy Marosvásárhelyen kívül még hol élt. Azt tudom, hogy 1850-ben már volt bútörüzlete a volt Szentgyörgy utca sarkán [ma Revolutiei utca, a város központjában van], Mestitz Mihály és fiai volt a neve. 1869-től parkettagyárat, gőzfűrészt és gőzmalmot működtetett.

Jó kellett legyen az anyagi helyzetük, első bútoros volt itt Erdélyben. Modern gondolkodású valaki kellett legyen a nagyapám, mert reklámozta is a bútörüzletet. Császári és királyi udvari szállítók voltak. "Legolcsóbb bútor bevásárlási forrás, Erdély[ben a] legnagyobb. Mestitz Mihály és fiai bútorgyárosok: Marosvásárhely Széchenyi tér, Kolozsvár Unió utca. Csakis kitűnő minőségű árukat hoz forgalomba és azokért a legmesszebbmenő jótállást vállal. Mennyasszonyi kelengyék rendkívüli nagy raktára, perzsa szőnyegek óriási választékban." Ez egy 1860--1870-es hirdetés, valaki megtalálta egy könyvben, és lefénymásolta nekem. Spanyolországban is, azt hiszem, Barcelonában, Bécsben és Pesten is megnyerték az aranydíjat, szóval a legnagyobb kitüntetést az ottani bútorkiállításokon.

Amikor mi megszülettünk, már csak három ház volt a család tulajdonában, de azt mondták, hogy Mestitzéknek huszonegy háza volt Marosvásárhelyen. Én úgy képzelem, hogy valószínűleg abba fektette nagyapám a pénzét, és mikor a bútorgyárat csinálta, akkor eladta őket. Nem tudom, honnan volt annyi pénze, de azt tudom, hogy a templomban egy márványtáblán ott van ő is azok között, akik adtak adományt, amikor csinálták a templomot. Még most is ott van a névtáblája az egyik padon. Abban az időben minden zsidó vallásos volt, de nem hiszem, hogy olyan nagyon vallásos lett volna a nagyapám. Mindegyik gyereke Marosvásárhelyen született. Apuka volt a nyolc gyereke közül a legkisebb, ő is fiatal volt, amikor az apja meghalt, nemigen mesélt róla. 1909-ben, három héttel a bátyám születése előtt meghalt a nagyapám.